

Tabel 19. Dækningen af statens finansieringsbehov.

Mill. kr.	1952-53	1953-54	1954-55
1. Underskud på drifts- og kapitalbudgettet	666	799	958
2. Forskydninger i restancer m. v.:			
a. Forøgelse af institutionernes kasser	39	20	÷ 67
b. Forøgelse af institutionernes lagre	19	÷ 22	÷ 7
c. Forøgelse af skatterestancer	÷ 1	÷ 1	6
d. Mellemværende med kornordningen	99	÷ 101	—
e. Diverse indtægts- og udgiftsrestancer	56	÷ 40	÷ 21
Ialt 2. (udgift)	212	÷ 144	÷ 89
3. Finansieringsbehov	878	655	869
dækket ved:			
4. Salg af statspapirer (kursværdi)	866	787	347
5. Træk på nationalbanken m. v.:			
a. Træk på nationalbanken:			
(1) Træk på folio	÷ 9	÷ 239	585
(2) Træk på særkonti	÷ 91	64	÷ 101
(3) Samlet træk	÷ 100	÷ 175	484
b. Salg af skatkammerbeviser	10	÷ 11	÷ 96
c. Træk på postgiro	÷ 2	4	÷ 2
d. Formindskelse af kassebeholdning	50	8	÷ 11
Ialt 5.	÷ 42	÷ 174	375
6. Mellemværende med dollarpræmieordningen	—	—	143
7. Udenlandske gaver og lån:			
a. Lån	16	—	—
b. Gaver	38	42	4
Ialt 7.	54	42	4

markedet, som i høj grad lettede afsætningen af statsobligationer. Samtidig var statens obligationssalg på sin side medvirkende til at dæmpe de ekspansive virkninger af valutaoverskudet.

I begge de to finansår kunne der derfor — når hensyn tages til nationalbankens samtidige opkøb af obligationer — afsættes for ca. 750 mill. kr. obligationer i markedet; staten kunne derigennem både dække sit løbende finansieringsbehov og reducere gælden til nationalbanken.

Da overskudet på betalingsbalancen fra foråret 1954 ændredes til et underskud, forsvandt således det hidtidige grundlag for obligationssalget, som da også meget hurtigt reduceredes betydeligt, jfr. tabel 22. I den foreliggende situation betød dette, at statens udbetalinger kom til at modvirke den likviditetsformindskende virkning af valuta-

underskudet. For at undgå dette søgtes salget af obligationer fra begyndelsen af juni stimuleret gennem kursnedsættelser samt fra oktober tillige ved emission af et præmieobligationslån. Efterhånden som likviditeten strammedes som følge af det fortsatte valutaforbrug, blev det dog tydeligt, at man ganske vist herigennem kunne regne med at forcere salget yderligere. For hele finansåret udgjorde salget kun ca. 350 mill. kr. mod ca. 785 mill. kr. i 1953—54. Salget af kortfristede papirer gik næsten helt i stå, og afsætningen af lange papirer blev mere end halveret; af de emitterede 100 mill. kr. præmieobligationer blev 63 mill. kr. afsat, jfr. iøvrigt tabel 20.

For at opnå og fastholde den fornødne kreditstramning blev det derfor anset for påkrævet direkte at reducere statens finan-